

Arrest

nr. 189 269 van 29 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Mosul in de provincie Nineveh te Irak op 22 juni 1998. U heeft heel uw leven in het ouderlijk huis gewoond. Hoewel u in Mosul geboren bent, heeft u er nauwelijks gewoond. Vanaf uw kindertijd woont u al in Erbil in Iraaks Koerdistan. U bent van de soennitische geloofsstrekking en u bent Koerd, behorend tot de stam (ashira) Zrari.

Uw vader is een zakenman en werkt tevens als hoofdcommissaris voor het Ministerie van Buitenlandse zaken van de Koerdische autonome regio in Irak. U bent enig kind. Uw ouders wonen momenteel nog altijd in Erbil.

Rond januari of februari 2015 leerde u Lana kennen, een meisje uit een conservatief Koerdisch gezin. Toen u Lana voor het eerst zag bent u haar gevolgd naar haar huis. U trachtte uw telefoonnummer aan haar te geven, maar ze weigerde dat en schold u vervolgens uit. U bleef volharden in uw pogingen en bij een tweede ontmoeting bij haar thuis accepteerde ze wel uw telefoonnummer. In het begin belde ze u met de vaste telefoon. Dat gebeurde stiekem, want haar vader mocht dit niet te weten komen. Haar moeder was evenwel op de hoogte en troonde geen bezwaar. U kocht vervolgens een GSM voor haar om de communicatie te vergemakkelijken. Naderhand ging u ook met haar afspreken en kwam u haar ophalen met de auto van uw vader.

In februari of begin maart 2015 heeft u om de hand van Lana gevraagd bij haar vader. U bent samen met uw vader, een Mullah en een aantal kennissen naar de vader van Lana gegaan. Lana's vader had ontwijkend op uw vraag om met Lana te trouwen geantwoord. Hij zei enkel dat hij u nog een antwoord ging geven.

Op 10 maart 2015 heeft u een visum aangevraagd voor een toeristische reis naar Tsjechië. Uw aanvraag werd echter afgewezen. Op 31 maart 2015 probeerde u het opnieuw, maar ditmaal voor een toeristische reis naar Hongarije, wederom zonder gunstig resultaat.

Na uw aanvragen voor visa om naar Europa te reizen heeft u nog vier maal om de hand van Lana gevraagd bij haar vader. Telkens werd u afgewezen. Op een gegeven moment kreeg u te horen dat Lana al aan haar neef was beloofd en dat ze binnenkort met hem ging trouwen.

Eind mei begin juni werd u door Lana gebeld. Ze wilde met u vluchten naar Turkije. Ze was inmiddels getrouwd met haar neef met hield in werkelijkheid van u. U heeft haar opgehaald met de auto van uw vader. U bent naar Zakho gereden, maar u vroeg uzelf toen af wat u ging doen in Turkije zonder geld. U werd gebeld door uw vader en u kreeg de garantie dat de familie van Lana en haar man haar niks zou aandoen als ze terug zou keren. U ging akkoord en keerde terug naar Erbil. U wou het probleem oplossen met haar vader, maar de man van Lana ging niet akkoord. Toen u een akkoord met deze laatste had, ging haar broer niet akkoord. Haar familie heeft vervolgens een klacht wegens verkrachting tegen u ingediend bij de politie.

Op 8 juni 2015 werd er door een rechtbank in Erbil een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd.

Op 27 juli 2015 vroeg u een visum aan om naar Duitsland af te reizen voor medische redenen. Op 30 juli 2015 werd uw visum aanvraag ingewilligd. U deed uw aanvraag echter met een ander paspoort dan de eerdere visa aanvragen voor Tsjechië en Hongarije.

Op 15 augustus 2015 verliet u Erbil. U bent met het vliegtuig van Erbil naar München in Duitsland gevlogen met een overstap in Istanboel Turkije. Na één dag in Duitsland verbleven te hebben bent u met de bus naar België gereisd. Op 21 augustus 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart en een arrestatiebevel dat tegen u is uitgevaardigd. Van uw paspoort heeft u een kopie neergelegd van de pagina met uw identiteitsgegevens.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaring blijkt immers dat de relatie die u zou hebben gehad met Lana de grondslag vormen voor de problemen die u nadienervaarde (gehoorverslag CGVS, dd. 20/10/2016, p. 12-13). Hoewel u te kennen gaf dat de relatie als ongewenst werd beschouwd en u naderhand werd beschuldigd van verkrachting, is dit gegeven van familiale aard

en kan er geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie louter op basis van deze vermeende liefdesrelatie.

Daarnaast roept u internationale bescherming in tegen een vermeende executie die jegens uw persoon is gepland, uit hoofde van de relatie die u met Lana heeft gehad. Tevens vreest u voor een oneerlijke berechting in Iraaks Koerdistan. Uit uw verklaringen omtrent uw relatie met Lana blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met haar zou hebben gehad. Zo blijkt dat u reeds voordat er van enige problemen sprake was al getracht heeft om een visa voor een Europees land te bekommen (CGVS, p. 11). Ze zou bovendien uit een conservatieve familie komen, om die reden liep ze buiten op straat ook volledig gesluierd (CGVS, p. 18). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan. Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door ongehuwd een relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen (zie administratief dossier: Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft al zeker een jaar geen contact meer met haar gezocht. U had zogezegd uw GSM verloren en ze heeft haar facebook account verwijderd (CGVS, p. 8). U weet eigenlijk niks over haar. U kent haar naam zelfs niet volledig en u kent haar geboortedatum niet (CGVS, p. 14). U heeft geen enkele foto van haar (CGVS, p. 17). U kent geen enkele vriendin van haar. Geconfronteerd met uw algemene disinteresse voor haar, geeft u te kennen dat u de naam van haar vader al niet kent, dus waarom zou u vragen naar de namen van haar vriendinnen. U gaf wel aan dat u achter jongens vroeg die interesse in haar toonden (CGVS, p. 18). Uit uw gebrek aan interesse voor haar kan enkel geconcludeerd worden dat de relatie nooit bestaan heeft.

Bovendien kon u weinig inhoudelijke kenmerken van de relatie benoemen. Toen u gevraagd werd om haar karakter te beschrijven, ontwijkt u eerst de vraag. Vervolgens geeft u aan dat ze niet buiten het huis mocht gaan. Geconfronteerd met het feit dat dat geen karaktereigenschappen zijn, kon u enkel aangeven dat ze heel verlegen is (CGVS, p. 18). Toen u hoorde dat ze al getrouwd was, was dat voor u ook geen probleem. U verklaarde tenslotte dat er duizenden andere meisjes zijn (CGVS, p. 13). Uit al uw verklaringen blijkt dat u haar in het geheel niet kent en blijkt er totaal geen motief te zijn waarom zij zoveel risico zou lopen om met u een relatie te beginnen. Er kan absoluut geen geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van uw verboden relatie met Lana. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts ondermijnen uw eerdere valse verklaringen uw algehele betrouwbaarheid. U trachtte immers de Dienst Vreemdelingenzaken te overtuigen dat u van Mosul afkomstig bent (zie vragenlijst DVZ, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dd. 21/8/2015, p. 3). Geconfronteerd met uw Duitse visum dossier gaf u aan dat uw verhaal gelogen was en dat u nu de waarheid zou vertellen (zie vragenlijst DVZ, dd. 8/6/2016, p. 9). U koos er echter voor om wederom leugenachtige verklaringen af te leggen. U verklaarde immers dat u pleegouders zou hebben, waarop u later bent terug gekomen (CGVS, p. 5).

Bovendien bevat uw relaas op essentiële punten inconsistenties, vaagheden en tegenstrijdigheden die de plausibiliteit ervan bijzonder ondermijnen. Zon verklaarde u dat uw strategie erin bestond om Lana te ontmaagden om zo haar ouders te dwingen akkoord te gaan met uw huwelijksaanzoek (zie vragenlijst DVZ, p. 1-2). Vervolgens geeft u te kennen dat u geen seksueel contact met haar heeft gehad en dat dit ook wordt bevestigd door een medisch onderzoek (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat het wetsartikel waarnaar wordt verwezen in het arrestatiebevel uitgaat van seksueel contact met een ongetrouwd meisje, geeft u aan dat uw vader had aangedrongen op een medisch onderzoek, maar dat de politie weigerde (CGVS, p. 15). Vervolgens verklaarde u dat u blij was dat ze al getrouwd was, want anders zou ze misschien met andere mannen slapen en kon u valselijk beschuldigd worden (CGVS, p. 15). Volgens het arrestatiebevel zou het echter om een ongehuwd meisje gaan. Artikel 393 van de Iraakse strafwet handelt immers over verkrachting van ongehuwde meisjes (zie administratief dossier: Iraqi penal code). Hiermee geconfronteerd kon u niet aangeven sinds wanneer Lana ongeveer gehuwd moet zijn (CGVS, p. 15).

Daarnaast vertoont het arrestatiebevel meer gebreken die de echtheid ervan bijzonder in vraag stellen. Er wordt geen enkele aanklacht vermeld op het arrestatiebevel. Geconfronteerd met deze belangrijke tekortkoming, geeft u aan dat het justitieel apparaat in Iraaks Koerdistan corrupt is en dat uitspraken van

de rechter gekocht kunnen worden (CGVS, p. 16). Voorst geeft u aan dat als ze u arresteren u maximaal een maand de gevangenis in moet, want het is niet meer de tijd van Saddam Hussein, mensen worden niet meer zo lang opgesloten. U meent dan ook niet te moeten vrezen voor de Iraakse autoriteiten (CGVS, p. 18). Dit blijkt ook uit uw gedrag. U bent tenslotte na de uitvaardiging van het arrestatiebevel met het vliegtuig van Erbil naar Duitsland gereisd, waar u uw identiteitsdocumenten heeft getoond en waar u aan intensieve veiligheidscontroles onderworpen bent geweest.

Tot slot meent u dat u als jongen verantwoordelijk wordt gehouden voor het verlies aan familie-erf van de kant van de familie van het meisje. Haar familie wil u om deze reden dood hebben (CGVS, p. 13). Het is echter het meisje dat volledig verantwoordelijk wordt gehouden voor de aantasting van de familie-erf. Zij is diegene die vermoord moet worden om de familie te zuiveren van alle schande (zie administratief dossier: Honour-based Violence and Honour-based Killings in Iraqi Kurdistan and in the Kurdish Diaspora in the UK). Sterker nog de man kan vaak de oplossing zijn voor de eerkwestie door met het meisje te trouwen (zie administratief dossier: Iraqi Women Lost Liberties). Geconfronteerd met deze vaststellingen blijft u steeds het gevaar voor u pomen en minimaliseert u dit voor Lana (CGVS, p. 17-18). Er zou ten slotte niks met haar zijn gebeurd. Ze hebben uw vader ook beloofd om niks met haar te doen. Sterker nog u verklaarde dat haar familie op u aan het wachten is om u en Lana samen te vermoorden (CGVS, p. 16-18). Geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal geeft u toch wel heel opmerkelijke en niets zeggende antwoorden. Zo kan het volgens u wel dat Lana op u verliefd is geworden, ondanks alle beperkingen, want hier in België zijn er toch ook duizenden zwarten die kinderen krijgen met witte mensen (CGVS, p. 16). Ook meent u dat de geloofwaardigheid van uw relaas er niet toe doet. U verklaarde immers dat er zo veel Marokkanen zijn die met u willen trouwen voor geld en er zoveel meisjes hier in België zijn waarmee u kan trouwen en een kind kan krijgen voor een verblijfsvergunning (CGVS, p. 18). Uw laconieke houding ten aanzien van een coherent, betrouwbaar en consistent asielaanvraag bevestigd nog maar eens het ongeloofwaardige karakter ervan. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. U heeft uw visum voor Duitsland verkregen met vervalste documenten, waardoor uw documenten met de nodige voorzichtigheid benaderd moeten worden (CGVS, p. 6-7). Er zijn ook meerdere paspoorten van u in omloop, u heeft immers met een ander paspoort het visum voor Duitsland verkregen dan waarmee u een visa voor Tsjechië en Hongarije heeft aangevraagd (CGVS, p. 11). Meer nog, documenten kunnen alleen dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, hebben uw documenten geen bewijskracht. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude). De andere documenten dienen enkel ter staving van uw identiteit en plaats van herkomst, waarover er geen twijfel bestaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Erbil te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulaymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog

steeds significant stabielier is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48/3, §§ 2, 4 en 5, 48/5, §§ 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”*.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3. Verzoeker geeft evenmin aan op welke wijze hij *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”* geschonden acht. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig opgeworpen.

2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig is om zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.7. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaring blijkt immers dat de relatie die u zou hebben gehad met Lana de grondslag vormen voor de problemen die u nadienervaarde (gehoorverslag CGVS, dd. 20/10/2016, p. 12-13). Hoewel u te kennen gaf dat de relatie als ongewenst werd beschouwd en u naderhand werd beschuldigd van verkrachting, is dit gegeven van familiale aard en kan er geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie louter op basis van deze vermeende liefdesrelatie.

Daarnaast roept u internationale bescherming in tegen een vermeende executie die jegens uw persoon is gepland, uit hoofde van de relatie die u met Lana heeft gehad. Tevens vreest u voor een oneerlijke berechting in Iraaks Koerdistan. Uit uw verklaringen omtrent uw relatie met Lana blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met haar zou hebben gehad. Zo blijkt dat u reeds voordat er van enige problemen sprake was al getracht heeft om een visa voor een Europees land te bekomen (CGVS, p. 11). Ze zou bovendien uit een conservatieve familie komen, om die reden liep ze buiten op straat ook volledig gesluierd (CGVS, p. 18). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan. Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door ongehuwd een relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen (zie administratief dossier: Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft al zeker een jaar geen contact meer met haar gezocht. U had zogezegd uw GSM verloren en ze heeft haar facebook account verwijderd (CGVS, p. 8). U weet eigenlijk niks over haar. U kent haar naam zelfs niet volledig en u kent haar geboortedatum niet (CGVS, p. 14). U heeft geen enkele foto van haar (CGVS, p. 17). U kent geen enkele vriendin van haar. Geconfronteerd met uw algemene disinteresse voor haar, geeft u te kennen dat u de naam van haar vader al niet kent, dus waarom zou u vragen naar de namen van haar vriendinnen. U gaf wel aan dat u achter jongens vroeg die interesse in haar toonden (CGVS, p. 18). Uit uw gebrek aan interesse voor haar kan enkel geconcludeerd worden dat de relatie nooit bestaan heeft.

Bovendien kon u weinig inhoudelijke kenmerken van de relatie benoemen. Toen u gevraagd werd om haar karakter te beschrijven, ontwijkt u eerst de vraag. Vervolgens geeft u aan dat ze niet buiten het huis mocht gaan. Geconfronteerd met het feit dat dat geen karaktereigenschappen zijn, kon u enkel aangeven dat ze heel verlegen is (CGVS, p. 18). Toen u hoorde dat ze al getrouwd was, was dat voor u ook geen probleem. U verklaarde tenslotte dat er duizenden andere meisjes zijn (CGVS, p. 13). Uit al uw verklaringen blijkt dat u haar in het geheel niet kent en blijkt er totaal geen motief te zijn waarom zij zoveel risico zou lopen om met u een relatie te beginnen. Er kan absoluut geen geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van uw verboden relatie met Lana. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève

aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts ondermijnen uw eerdere valse verklaringen uw algehele betrouwbaarheid. U trachtte immers de Dienst Vreemdelingenzaken te overtuigen dat u van Mosul afkomstig bent (zie vragenlijst DVZ, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dd. 21/8/2015, p. 3). Geconfronteerd met uw Duitse visum dossier gaf u aan dat uw verhaal gelogen was en dat u nu de waarheid zou vertellen (zie vragenlijst DVZ, dd. 8/6/2016, p. 9). U koos er echter voor om wederom leugenachtige verklaringen af te leggen. U verklaarde immers dat u pleegouders zou hebben, waarop u later bent terug gekomen (CGVS, p. 5).

Bovendien bevat uw relaas op essentiële punten inconsistenties, vaagheden en tegenstrijdigheden die de plausibiliteit ervan bijzonder ondermijnen. Zon verklaarde u dat uw strategie erin bestond om Lana te ontmoagden om zo haar ouders te dwingen akkoord te gaan met uw huwelijksaanzoek (zie vragenlijst DVZ, p. 1-2). Vervolgens geeft u te kennen dat u geen seksueel contact met haar heeft gehad en dat dit ook wordt bevestigd door een medisch onderzoek (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat het wetsartikel waarnaar wordt verwezen in het arrestatiebevel uitgaat van seksueel contact met een ongetrouwd meisje, geeft u aan dat uw vader had aangedrongen op een medisch onderzoek, maar dat de politie weigerde (CGVS, p. 15). Vervolgens verklaarde u dat u blij was dat ze al getrouwd was, want anders zou ze misschien met andere mannen slapen en kon u valselijk beschuldigd worden (CGVS, p. 15). Volgens het arrestatiebevel zou het echter om een ongehuwd meisje gaan. Artikel 393 van de Iraakse strafwet handelt immers over verkrachting van ongehuwde meisjes (zie administratief dossier: Iraqi penal code). Hiermee geconfronteerd kon u niet aangeven sinds wanneer Lana ongeveer gehuwd moet zijn (CGVS, p. 15).

Daarnaast vertoont het arrestatiebevel meer gebreken die de echtheid ervan bijzonder in vraag stellen. Er wordt geen enkele aanklacht vermeld op het arrestatiebevel. Geconfronteerd met deze belangrijke tekortkoming, geeft u aan dat het justitieel apparaat in Iraaks Koerdistan corrupt is en dat uitspraken van de rechter gekocht kunnen worden (CGVS, p. 16). Voorst geeft u aan dat als ze u arresteren u maximaal een maand de gevangenis in moet, want het is niet meer de tijd van Saddam Hussein, mensen worden niet meer zo lang opgesloten. U meent dan ook niet te moeten vrezen voor de Iraakse autoriteiten (CGVS, p. 18). Dit blijkt ook uit uw gedrag. U bent tenslotte na de uitvaardiging van het arrestatiebevel met het vliegtuig van Erbil naar Duitsland gereisd, waar u uw identiteitsdocumenten heeft getoond en waar u aan intensieve veiligheidscontroles onderworpen bent geweest.

Tot slot meent u dat u als jongen verantwoordelijk wordt gehouden voor het verlies aan familie-eer van de kant van de familie van het meisje. Haar familie wil u om deze reden dood hebben (CGVS, p. 13). Het is echter het meisje dat volledig verantwoordelijk wordt gehouden voor de aantasting van de familie-eer. Zij is diegene die vermoord moet worden om de familie te zuiveren van alle schande (zie administratief dossier: Honour-based Violence and Honour-based Killings in Iraqi Kurdistan and in the Kurdish Diaspora in the UK). Sterker nog de man kan vaak de oplossing zijn voor de eerkwestie door met het meisje te trouwen (zie administratief dossier: Iraqi Women Lost Liberties). Geconfronteerd met deze vaststellingen blijft u steeds het gevaar voor u pomen en minimaliseert u dit voor Lana (CGVS, p. 17-18). Er zou ten slotte niks met haar zijn gebeurd. Ze hebben uw vader ook beloofd om niks met haar te doen. Sterker nog u verklaarde dat haar familie op u aan het wachten is om u en Lana samen te vermoorden (CGVS, p. 16-18). Geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal geeft u toch wel heel opmerkelijke en niets zeggende antwoorden. Zo kan het volgens u wel dat Lana op u verliefd is geworden, ondanks alle beperkingen, want hier in België zijn er toch ook duizenden zwarten die kinderen krijgen met witte mensen (CGVS, p. 16). Ook meent u dat de geloofwaardigheid van uw relaas er niet toe doet. U verklaarde immers dat er zo veel Marokkanen zijn die met u willen trouwen voor geld en er zoveel meisjes hier in België zijn waarmee u kan trouwen en een kind kan krijgen voor een verblijfsvergunning (CGVS, p. 18). Uw laconieke houding ten aanzien van een coherent, betrouwbaar en consistent asielaanvraag bevestigd nog maar eens het ongeloofwaardige karakter ervan. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielpcedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. U heeft uw visum voor Duitsland verkregen met vervalste documenten, waardoor uw documenten met de nodige voorzichtigheid benaderd moeten worden (CGVS, p. 6-7). Er zijn ook meerdere paspoorten van u in omloop, u heeft immers met een ander paspoort het visum voor Duitsland

verkregen dan waarmee u een visa voor Tsjechië en Hongarije heeft aangevraagd (CGVS, p. 11). Meer nog, documenten kunnen alleen dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, hebben uw documenten geen bewijskracht. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude). De andere documenten dienen enkel ter staving van uw identiteit en plaats van herkomst, waarover er geen twijfel bestaat. (...)".

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In zijn verzoekschrift geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de motivering van de bestreden beslissing en betwist hij dat de door hem aangevoerde relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève. Volgens verzoeker overschrijden zijn relationele problemen verreweg de privé- en familiale sfeer. Verzoeker betoogt dat hem om redenen van godsdienstige aard de uitoefening wordt ontzegd van een fundamenteel recht, met name het recht om met de persoon van zijn keuze te trouwen, zoals vervat in artikel 16 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Vooreerst moet erop worden gewezen dat verzoeker het bestaan van zijn liefdesrelatie met L. niet aannemelijk maakt – de Raad verwijst desbetreffend naar de relevante en terecht vaststellingen van de bestreden beslissing die door verzoeker niet worden betwist.

Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde motieven om zijn land van herkomst te verlaten houden geen verband met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag noch tonen zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het louter wijzen op de weerstand van de familie van het meisje tegen verzoekers relatie met haar en het feit dat hij ervan beschuldigd zou zijn haar te hebben verkracht, toont geenszins aan op welke manier dit onder vervolging omwille van een van de criteria van het Vluchtelingenverdrag valt noch op welke manier dit zwaarwegende gronden uitmaken om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoeker toont ook niet aan dat de houding van de familie van het meisje is ingegeven door motieven die verband houden met verzoekers (al dan niet toegeschreven) religieuze overtuiging. Volgens zijn verklaringen wordt het verzoeker kwalijk genomen dat hij met het meisje een relatie begonnen is op het ogenblik dat zij reeds getrouwd was met haar neef, waardoor de eer van haar mannelijke verwanten is geschonden. Nergens uit blijkt dat verzoeker een relatie of huwelijk met haar wordt geweigerd omwille van zijn godsdienstige overtuigingen (stuk 6, gehoorverslag, p. 13).

Verzoeker wijst erop dat er volgens de bestreden beslissing geen twijfel bestaat over zijn identiteit en plaats van herkomst. Dit gegeven doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker in gebreke blijft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande kunnen de identiteitsdocumenten die verzoeker op de zitting van 23 juni 2017 per aanvullende nota bijbrengt geen ander licht werpen op de appreciatie van zijn asielmotieven. Verzoeker geeft ter terechtzitting te kennen dat deze documenten worden neergelegd teneinde klaarheid te scheppen omtrent zijn afkomst en herkomst. Ter terechtzitting geeft de verwerende partij uitdrukkelijk te kennen de afkomst en herkomst van verzoeker niet te betwisten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

2.8. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, de provincie Erbil, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Erbil te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-

Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker betoogt dat de in het administratief dossier aanwezige informatie, die dateert van 4 november 2016, niet geactualiseerd is maar brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet langer standhoudt in het licht van de huidige veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio. Verzoeker citeert een persbericht van 27 september 2016 waarin sprake is van een gewichtige economische en sociale crisis in Iraaks Koerdistan als gevolg van strubbelingen met de nationale overheid in Bagdad. Hieruit blijkt echter niet dat de lokale veiligheidssituatie door deze socio-economische problemen in het gedrang wordt gebracht. Waar uit dit artikel blijkt dat manifestanten door de Koerdische autoriteiten worden geïsoleerd, wordt evenmin afbreuk gedaan aan hoger weergegeven vaststellingen met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Iraaks Koerdistan. Hetzelfde geldt voor wat betreft het persbericht van 8 november 2016 waarin gemeld wordt dat Iraaks Koerdistan Russische militaire en humanitaire hulp inroept in het kader van de operatie van de internationale coalitie tegen Islamitische Staat in Mosoel. Ook de dubbele aanslag in de buurt van de kantoren van een Iraans-Koerdische oppositiepartij, die op 20 december 2016 plaatsvond en waarbij zeven doden vielen, duidt er niet op dat het thans niet langer opgaat te stellen dat er voor burgers in de Koerdische Autonome Regio geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.10. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF